

В ГРУШОВІ ЗНОВУ БАЧИЛИ БОЖУ МАТІР

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Українські часописи неодноразово повідомляли про появу Божої Матері біля Дрогобича в селі Грушіві Львівської області.

В день першої річниці чорнобильської трагедії село Грушів сколихнуло вістка, що дві маленькі дівчинки, вийшовши вранці на город, побачили на балконі капличку постать, що світилася незвичайним блакитним сяйвом.

Близькавично облетівши Грушів, незвичайна вістка так само швидко поширилася по всій Україні і далеко за її межами. Тисячі людей заповнили Грушів і околиці. Вже на другий день город батьків однієї з дівчаток був витоптаний дощенту. Мати цієї дівчинки розповідала кореспонденту, як «Комсомольська Правда», що вона спочатку не повірила дівчаткам, думала — привиділося дітям. Поклонитися Божій Матері прибули не тільки з України, але й з Росії, Грузії, Прибалтики та інших республік. Представники місцевої влади чинили паломникам різні перешкоди, замикали капличку. Газета «Комсомольська Правда» з 31-го червня 1987 року критикувала районних керівників, що вони не створили ніяких умов для людей, що прибули здалеку, а навпаки, ще змушували над ними.

Після першого повідомлення дівчаток до каплички почали сходиться односельчани і тоді виявилось, що діти всі бачать Божу Матір, а дорослі — не всі. Один міліціонер розповів, що чергуючи там перші два рази, нікого не бачив і тому не вірив, що бачать інші. Та повернувшись з третього чергування схвилювано заявив, що бачив Божу Матір.

Після першого повідомлення дівчаток до каплички почали сходиться односельчани і тоді виявилось, що діти всі бачать Божу Матір, а дорослі — не всі. Один міліціонер розповів, що чергуючи там перші два рази, нікого не бачив і тому не вірив, що бачать інші. Та повернувшись з третього чергування схвилювано заявив, що бачив Божу Матір.

Мадярський журнал помістив статтю українського науковця

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Журнал «Hungarian Studies», орган Міжнародної асоціації мадярських студій, що виходить у Будапешті, помістив статтю проф. Юрія Перфецького з ЛяСаїл університету в Філадельфії про Галицько-Волинський літопис і описи в ньому про Мадяричину і мадярів (том 3, ч. 2, 1987).

Д-р Перфецький є автором перекладу Галицько-Волинського літопису, який вийде друком у 1989 році у багатотомовому корпусі Гарвардської бібліотеки ранньої української літератури. Д-р Перфецький тепер працює над перекладом Гусаківського літопису (під назвою «Початок XVII століття»), який також буде включений до ювілейної серії.

Раніше він переклав хроніку Биховця, українсько-білоруську пам'ятку початку XVI століття про Велике Литовське Князівство, яка також має вийти в 1989 році у ювілейній серії УНІГУ.

ШЛЯХАМИ ПРОФЕСІЙНИХ УСПІХІВ Із мандрівок сучасного Одиссея

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмич). — Коли ми вирішили йти на розшуки за молодими українськими професіоналістами, щоб робити з ними як інтерв'ю та інформувати про них з певною гордістю наших читачів, ми ніколи не сподівалися, що одним із перших таких буде людина, що не лише здобула видатне місце у своїй професії, але й пережила у своєму медовому житті стільки пригод та стільки бачила, що іншому взяло б хіба цілі два життя на це.

Д-р Іван Гевко, про якого наш щоденник писав в 1985 році у зв'язку з його перебуванням в Аргентині, закінчив середню школу у 1975 році і в наступних десяти роках поруч із студіями пройшов досвідчений шлях. Він рано та з гумором розповідає про свої численні пригоди на цій Одиссеевій мандрівці і нам доводиться більше слухати, як питати про те, що він пережив.

Довідаємося, що після закінчення середньої школи, коли йому було 18 років, батько вирішив, що йому варто «пізнати світ» та вислав його на першу поїздку до Європи. Але молодий подорожник занепокоївся раз пригоди, як сам каже —

Іван Гевко

Папа висвятив чотирьох українських священників

Рим. — Як інформують «Вісті з Риму», під час торжества ієрейського рукоположення 69-ох священників у Базиліці св. Петра 29-го травня п.р. Папа Іван Павло II висвятив і чотирьох українських священників: трьох ієромонахів Василіян — Григорія Гуньку, Теодосія (Романа) Ільницького, Григорія Романа Планчака та із Сентфордської єпархії, священника Роберта Бачо.

В Рочестері даватимуть курс про Україну

Рочестер, Н. Й. — Стейтський ньюйоркський університет, Брікпортський коледж, вводить новий курс «Український досвід», що дасть студентам три кредити.

Цей курс викладатиме англійською мовою проф. Володимир Пилишенко. У вітатки від 7-го до 10-го вересня, від 2-го вересня до 16-го грудня в бібліотеці української католицької школи св. Йосафата, 490 Ридж свд. в Рочестері. Курс включатиме: вступ до фізичної, культурної і політичної географії України. Крім того, курс охопить і такі ділянки: історія, політика, релігія, мистецтво та фольклор, а також — життя українців в Україні й Америці.

Вісکانадське відзначення Тисячоліття відбудеться в Оттаві

Оттава (С. Яворський). — Крайовий Комітет Тисячоліття Комітет Українців Канади остаточно оформив програму святкування великого ювілею, яке відбудеться тут 6-го, 7-го, 8-го і 9-го жовтня п.р.

Відкриття святкувань відбудеться о 7-й годині вечора в четвер, 6-го жовтня, в залі конфедерації канадського парламенту. Посол Андрій Вітер буде господарем прийняття на цьому відкритті.

У п'ятницю, 7-го жовтня, відбудеться науковий симпозіум на тему «Християнство в українській історії та культурі». Симпозіум, організаторами якого є проф. Ірина Макрик і проф. Богдан Боцьорків, відбудеться в Оттавському університеті. Участь братимуть українські і неукраїнські академіки і науковці. Буде чотири сесії, які триватимуть від 9-ї години вранці до 6-ї години вечора. В нарадах і дискусіях братимуть участь такі професори і науковці: о. д-р Йосип Андрійшин (ректор Семінарії св. Духа в Оттаві), проф. Леррі Блек (Карлтонський університет в Оттаві), проф. Б. Боцьорків (Карлтонський університет в Оттаві), проф. Богдан Будурович (Торонто-нський університет), проф. Іван Павло Гімка (Альбертський університет в Едмонтоні), проф. Гарві Голдблат (Оттавський університет), проф. Павліна Левін (Гарвардський університет), проф. І. Макарик (Оттавський університет), проф. Ярослав Розумний (Манітобський університет), проф. Франко Сисин (Гарвардський університет) і проф. Роман Єрніков (Інститут св. Андреса, Манітобський університет).

Спонсором цього симпозіуму є факультет мистецтв Оттавського університету та Інститут соціальних і східноєвропейських студій Карлтонського університету в Оттаві при співучасті Української Шевченківської Фундації.

Увечері того самого дня в готелі Вестін відбудеться святковий бенкет, на якому промовлятиме прем'єр-міністр Брас Малрун. Під час бенкету буде драматична інсценізація на тему хрищення України, під проводом Анни Троян.

В суботу, 8-го жовтня, в 11-й год. перед полуднем, відбудеться посадження пам'яткового дерева (канадського дуба) в одному з найкращих парків Оттави. В церемонії посадження братимуть участь: Джін Пігот, голова Крайової столичної комісії, Джим Дюрел, посадинок Оттави, д-р Петро Саварин, Президент Світового Конгресу Вільних Українців і д-р Дмитро Ципяник, президент Комітету Українців Канади.

При такій нагоді буде відкрито меморіальна таблиця з відомим текстом, який пригладуватиме мешканцям Оттави, як також численним туристам, про цей великий ювілей.

В год. 2-й по полудні Митрополит Української Католицької Церкви Максим Германюк, Митрополит Української Православної Церкви Василій Федак і пастор Української Євангельсько-Баптистської Церкви, о. Йосафат Іваквіч відправлять соборний Молебень на парламентській площі. О 3-й год. на тій самій площі відбудеться з'їзд української молоді з цілої Канади, який організує Орест Гарас із Сейнт-Катерини.

Афганці гинуть від советських мін

Женева. — Андреас Кольшутер, представник іранського принца Садруддіна Алі Хана в Женеві, заявив кореспонденту газети «Нью Йорк Таймс», що в Афганістані вбито або скалічено мінами близько 25,000 людей. Як довготривалі працівники ООН, Кольшутер затурбований цією трагедією афганського народу і збирає групу спеціалістів для навчання афганських втікачів розрізняти й обходити заміновані поля, а також унешкоджувати міни. За його словами, майже 50 осіб підраиваються на мінах щотижня.

Група військових американців, яка їздила до Афганістану вивчати цю проблему, вважає, що советські війська залишили на афганських полях коло 16 мільйонів мін. Це втричі більше, ніж досі вважало американська розвідка.

Кольшутер розповідає, що советські вистрілювали міни з ракет або розкидали їх безладно з гелікоптерів і часто не складали карт мінових полів. Це призводило до того, що советські вояки не раз самі підраивалися на власних мінах. Експерти вважають, що советські міни дуже небезпечні через їхню підступну хитру структуру. Справа в тому, що міни, зроблені з пластмаси, неможливо відшукати за допомогою існуючих міношукачів.

Американський військовий спеціаліст Ерік Мактрет заявив: «Наскільки мені

Дж. Буш і Д. Квейл прийняли номінації

Нью Орліне, Ла. У четвер, 18-го серпня, промовою кандидата на президента ЗСА Джорджа Буша та на віцепрезидента Дена Квейла, під безтурботнім розентузізованим окликом і оплесками учасників крайової республіканської конференції, завершилися її четвертий і фінальний день.

Віцепрезидент Дж. Буш, прийнявши номінацію на президента Америки від республіканців, як про не пізніше заявляв у телевізійній та газетній коментарі, близько, найкращу із своїх промов перетворив на поетичні висловлювання, туманно, підкреслюючи лояльність до президента Рональда Рейгана, як і саркастичними навагами на адресу своїх партійних опонентів, без називання їхніх прізвищ. Віцепрезидент заявив, що в майбутньому він буде старатися не лише затримати до теперішньої економічної рист і мілітарну силу, до росту яких після фіскало-Джimmy Картера, причинився Уряд Рейгана, але й приробити «нові Америки» вперед, завжди вперед. Він теж приробив ніколи не підносити податків громадянам ЗСА та встановити нові місця праці. 30 мільйонів загрозило. Він теж не зважався на контрверсію доклади особі Д. Квейла відносно його служби в Крайовій Гвардії, замість військової його повноважень у В'єтнамі, твердо і рішуче обстоював своє становище щодо вибору сенатора, як партія в його штабі. Однією із найважливіших заяв коментарі була ця.

В травні цього року Едуард Шеварднадзе заявив державному секретареві Джорджу Шульц, що залишені міни не становлять загрози для афганських втікачів, які будуть повертатися на батьківщину, оскільки міни самознищуються по кількох днях після закладення. Проте, як повідомляла газета «Нью Йорк Таймс», експерти встановили, що ці міни не тільки не самознищуються, а будуть вибухати ще протягом десятиліть і на них підірветься не одна сотня людей.

У СВІТІ

ПРЕДСТАВНИК СЛУЖБИ імміграції і натуралізації стейту Нью Йорк повідомив, що 49-річний кубинський громадянин Марсел Бернардо перейшов канадсько-американський кордон і попросив політичного притулку в ЗСА. Батько Марселя Франсіско Бернардо займає відповідальний пост у міністерстві зв'язку Куби. Бернардо — молодий вчений у Східному Берліні. Там йому вдалося кинути авіаційний квиток у Канаду. Інспектор служби імміграції в Баффало повідомив, що американські власті вирішують справу про надання Бернардо статусу політичного втікача.

У СЕРЕДУ, 17-го СЕРПНЯ, в річницю смерті заступника Гітлера у справах партійної роботи Рудольфа Гесса, на вулицях західнонімецького міста Вундзель, на цвинтарі якого похований цей нацистський діяч, появилися 15 італійських громадян з прапорами, на яких були зображені нацистські символи. Італійцям не вдалося дійти до цвинтаря. Всі вони були заарештовані місцевою поліцією і обвинувачені в порушенні заборони на проведення маніфестацій. Місцеві власті були попереджені, що від 500 до 1,000 неонацистів мають намір відзначити річницю смерті Р. Гесса. Рік тому Р. Гесс в таємничих обставинах помер у берлінській в'язниці Шпандау. За офіційною версією, він покінчив життя самогубством.

У ЗАВ'ЯЗІ, ПІДПИСАНІ керівниками підпільного чехословацького правозахисного руху «Хартія-77» і приурочений до 20-ї річниці окупації Чехо-Словаччини військами Советського Союзу та інших комуністичних країн, міститься заклик до СССР «визнати свою вину» як за розгром «Празької весни» 1968 року, так і за її труднощі, з якими Чехо-Словаччина зустрічалася в даний час. Представники «Хартія-77» мають намір передати свою заяву в советську амбасад у Празі, якщо вони залишаться на волі. Кілька відомих чехословацьких дисидентів віддали повідомлення властям з вимогою залишити Прагу в дні річниці советської окупації. В заяві сказано, що військова операція, здійснена Советським Союзом в Чехо-Словаччині в 1968 році, стала своєрідною упередістю до наступних акцій: окупації Афганістану, розгрому «Солідарності» і встановлення у Східній Європі атмосфери залякування. У заяві містяться також заклик назвати імена тих чехословацьких керівників, які, якщо вірити офіційній советській версії, «запросили» в свою країну в серпні 1968 року окупантів зі Советського Союзу та інших країн Варшавського Пакту.

МУДЖАГЕДНИ, ЯКІ ДЮТЬ в околицях міста Кундуз, збили ракетною військово-транспортний літак АН-32, який доставляв підкрплення. На його посадці було 39 осіб. В літак попала ракета, мабуть, «Стінгер», і всі загинули. Як повідомляють західні дипломати, вавроло Кундуза продовжують спорадичні бої, але саме місто перебуває під контролем урядових військ. Партизани захопили його дві години після того, як місто залишили советські війська і утримували Кундуз один-два дні. Партизани, які уварівалися у Кундуз, звільнили ув'язнених місцевої тюрми.

ПОНАД 4,000 ГІРНИКІВ вугільної шахти «Линневін» маніфесту недалеко міста Яшембе-Здруй на південному заході Польщі, оголосили страйк і зайняли підприємство, вимагаючи визнання незалежної профспілки «Солідарність», забороненої урядом у 1981 році. На знак солідарності зі страйкуючими гірниками оголосили страйк робітники вугільної шахти «Моршинець», що знаходиться 20 км від шахти «Линневін» маніфесту. Представник страйкового комітету сказав, що робітники підтримують політичні вимоги, висунуті їх товаришами. Над будинком управління шахти піднято великий біло-червоний національний прапор. До страйкарів приєдналися портівні робітники Шейна. Уряд негайно оголосив усі страйки «незаконними», назвавши новий спалах страйкового руху в Польщі «політичною провокацією».

Дж. Буш і Д. Квейл прийняли номінації

Кандидати в президенти після номінацій в Нью Орліні.

Нью Орліне, Ла. У четвер, 18-го серпня, промовою кандидата на президента ЗСА Джорджа Буша та на віцепрезидента Дена Квейла, під безтурботнім розентузізованим окликом і оплесками учасників крайової республіканської конференції, завершилися її четвертий і фінальний день.

Віцепрезидент Дж. Буш, прийнявши номінацію на президента Америки від республіканців, як про не пізніше заявляв у телевізійній та газетній коментарі, близько, найкращу із своїх промов перетворив на поетичні висловлювання, туманно, підкреслюючи лояльність до президента Рональда Рейгана, як і саркастичними навагами на адресу своїх партійних опонентів, без називання їхніх прізвищ. Віцепрезидент заявив, що в майбутньому він буде старатися не лише затримати до теперішньої економічної рист і мілітарну силу, до росту яких після фіскало-Джimmy Картера, причинився Уряд Рейгана, але й приробити «нові Америки» вперед, завжди вперед. Він теж приробив ніколи не підносити податків громадянам ЗСА та встановити нові місця праці. 30 мільйонів загрозило. Він теж не зважався на контрверсію доклади особі Д. Квейла відносно його служби в Крайовій Гвардії, замість військової його повноважень у В'єтнамі, твердо і рішуче обстоював своє становище щодо вибору сенатора, як партія в його штабі. Однією із найважливіших заяв коментарі була ця.

Віцепрезидент Дж. Буш, прийнявши номінацію на президента Америки від республіканців, як про не пізніше заявляв у телевізійній та газетній коментарі, близько, найкращу із своїх промов перетворив на поетичні висловлювання, туманно, підкреслюючи лояльність до президента Рональда Рейгана, як і саркастичними навагами на адресу своїх партійних опонентів, без називання їхніх прізвищ. Віцепрезидент заявив, що в майбутньому він буде старатися не лише затримати до теперішньої економічної рист і мілітарну силу, до росту яких після фіскало-Джimmy Картера, причинився Уряд Рейгана, але й приробити «нові Америки» вперед, завжди вперед. Він теж приробив ніколи не підносити податків громадянам ЗСА та встановити нові місця праці. 30 мільйонів загрозило. Він теж не зважався на контрверсію доклади особі Д. Квейла відносно його служби в Крайовій Гвардії, замість військової його повноважень у В'єтнамі, твердо і рішуче обстоював своє становище щодо вибору сенатора, як партія в його штабі. Однією із найважливіших заяв коментарі була ця.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКЕ ПОСОЛЬСТВО в Москві з липня ц.р. припинило оформлення документів для советських громадян, що бажать отримати статус політичних втікачів. Це було спричинене тим, що Державний департамент, який відає еміграційними справами, висловив призначення на цей рік фонди. Часопис «Вашингтон Таймс» повідомив, що, починаючи з цього тижня, поновиться оформлення документів в наслідок того, що вірменські громади і родичі вірменських емігрантів в ЗСА, приблизно 3,000 яких чекають на американські візи в СССР, погодилися оплатити кошти для більше ніж половини бажаних візитів в Америку. Державний департамент заявив, що фінансові труднощі були викликані тим, що різко збільшилася кількість бажаних емігрувати в Америку. Протягом року до вересня 1987 року, наприклад, американське посольство в Москві видало 1,800 візних віз, а з вересня до червня цього року кількість віз збільшилася до 9,400.

П'ЯТА, «ПРОШАЛЬНА» ЗУСТРІЧ на вершинах між президентом Рональдом Рейганом і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим відбувається можливо у вересні ц.р., або прийнявши перед сесією Генеральної асамблеї ООН восени, згідно зі словами неназваного високопоставленого працівника в Адміністрації. Це було б великою підтримкою Республіканській партії у президентських виборах, але не менше користі принесла б така зустріч і для советських лідерів. Советський Союз настоює на цій зустрічі і навіть запропонував, що вона може відбутися в ЗСА, бо, мовляв, відомо, що президент Реген не хоче виїжджати в довгі подорожі. Підтримують цю зустріч Херша Лейлі Ненсі Реген і віцепрезидент Джордж Буш, що Державний департамент великого ентузіазму з цього приводу не виявляє.

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА св. Івана в Лаббок, Техас, стала місцем паломництва, коли рознеслася вістка, що парафіанам цієї найменшої римско-католицької парафії об'явився Діва Марія і передавала їм послання. Розповіді очевидців разом із світлинами зберігаються у парафії до часу, поки парох церкви о. Джозеф Джеймс передасть їх Ватиканові, як доказ того, що не тільки в Лорді трапилося чудо, а трапилося воно і в Лаббок, Техас. 15-го серпня на свято Успення Пречистої Богородиці до цього місечка з'їхалося 12,000 паломників з усіх кінців ЗСА.

ГУБЕРНАТОР АЛАБАМИ Гай Гант заслужив репутацію «дошадця». Останнього місяця 24 години після того, як губернатор — фермер і баптистський пастор, — розпочав по всій Америці молитви за полегшу від посухи, полили дощі в Алабамі, які ще й досі не припинилися.

Немає для нас всіх сумніву, що Союз — наш Батько, а Союзівка — наш кланчик України. За своє існування Союз домігся колосального розвою, подолуючи не тільки забезпечення життя для своїх членів, а у громадському житті домігся пошани й гідного признання за свою роботу, в напрямі піднесення не тільки економічного стану нашого поселення, але також піднесення культурного рівня нашої діаспори, а в діяльності національної і політичної стихії, виплескав та оборонив нашу гідність, окремішність, а передусім поняття незалежності від нікого державності.

В загальному Український Народний Союз — це твердження нашого українства, поза церковними і релігійними організаціями. Відомо, що Союз дбає про молодість, що з головним його кланцем, а вкладає давню Курсами Українознавства, й на сьогоднішній день до зорганізування шкільних працівників, щоб дати їм змогу підвищити на семінарах знання, а найголовніше — випрацювати одну з програм дисциплін, навчальних предметів та їх методичного приміщення у навчання.

Відомо, що навчання в наших школах базується головне на перестарілих підручниках, виданих в часі смірації, а тільки в рідко-годи з'являються підручники, головне для початкових класів, та одиничні для навчання у вищих класах.

Тут же, щоб зрівняти навчання на всіх позомах українознавства, вже четвертий рік проводиться на Союзівці вчительський семінар, завданням якого є при помочі фахових сил, дати слушачам основні інструкції у веденні поодиноких предметів з мови, математики, літератури, історії, географії і мистецтва. Завданням відповідних викладачів стало дати змістовну й практичну субстанцію, щоб заіснувала однаковість навчання у школах, а не дорічкове або самовільне подання матеріалу із всього роду видань.

Тому за твердо встановленою програмою Шкільної Ради, кожний викладач мусить представити свій предмет у точці з'ясування концепції, без зайвих додатків і відхилень. Коли проф. П. Малик викладає

граматику, то вона зветься „нормативною“, тому що він подає признану термінологію, відповідні, точно випрацьовані, правила і дефініції, закріплюючи їх добірними прикладами і домашніми роботами. Це не Панейко, Кислиця, Кислевський, це оригінальний екстракт його досвіду, порівнянь і пристосування, щоб всі слухачі засвоїли собі предложені тези.

Коли йде мова про історію, що в нашому заплілі дуже неясна через всілякі режимні напрямки, або цензури окупантів, тоді завданням лектора є вільно, джерельно, беззастережено представити дану історичну подію, яка мала місце в нашому народі. Тут він ясно і недвозначно мусить

жати, у якій проводили окремі революційні партії, зокрема УВО-ОУН, стрімили до її реалізації.

Незвичайно переконливим був виклад д-ра Володимира Трембіцького, що визнаючи роль трьох поколінь у наших визвольних змаганнях, сміло і без компромісів подає, щоб ми знали, хто з нами співпрацює, до кого нам треба звертатися, а головне рішати справи без скрупулів, і вроджені нам меншеварості. Хіба кожний згодиться на те, що наша расія стану мусить бути реально випрацьована, вміло зрештована, та настільки представлена у відповідних дипломатичних чинників. Не треба тут додавати, що цей виклад викликав позитивну дискусію

у слов'янських грама-тиках, то це дасть нам всім образ, що ми багато скористалися з наміченою ціллю.

У другому тижні доповідей наші знання д-р Леонід Рудницький, що говорив про християнську духовність нашої літератури. Нема сумніву, що наша література від самих початків базувалася на християнстві, і через тисячоліття задержала його, як стигму своєї творчості. Завдяки християнству ми вдержалися, як нарід, на поверхні життя Європи, хоча заливала її погубна інфільтрація наших безглуздин ідеологів і злощасних сусідів. Напевно будемо завдячувати д-рові Рудницькому неодиноким постулатам правди, що збудував і увіковічив нашу інтеграль-

Учасники семінару на Союзівці.

дати всестороннє навітлення, всеоб'ємне поняття, що так „було, а не інакше“. З такої лекції користають слухачі і, зановоюючи цей матеріал, без вагань і перекручень будуть готові передати своїм учням. Лекції д-ра Юрія Гасцького про впровадження християнської віри в Україні, та її значення в культурному, економічному, політичному і державницькому розвою Княжої доби від IX-XIII століть, подали прекрасний і знаменитий з'ясований образ нашої держави, у зв'язку зі світовими подіями цих минулих віків, і засіяли в умах слухачів поняття гордості і гідності за свою Батьківщину.

Другим таким оригінальним викладачем став д-р Тарас Гуначак, що без зайвих обиняків подав події Другої світової війни, в аспекті творення власної дер-

сію та однозгідність про-явленої позиції прелегента.

Влітатурному масштабі провавив себе знаменитим інтерпретатором д-р Євген Федоренко, теми XX століття 20-их років. Тут довелось без засуду провести лінійно поміркованою поодиноким письменникам, та їх поставою відносно комуністичного режиму. Справа полягала в цьому, що наші письменники стояли на платформі самостійної літературної творчості, вільно від московських елементів в принципі прямуючи до того, чого домагався наш нарід, а не партія. Ці настанови реалізувалися в палких дискусіях „Плугу“, „Гарту“, „СУП“, „Валіте“, що його серцем і трубадурами були М. Зеров та М. Хвильовий. Йде тут про це, щоб ми, сучасна генерація, не обмежували себе до тісного, ніби патрістичного замінування, а вийшли на „широке море України“, незалежної, монолітної, а надусе неустрашимої.

Хіба кожний, хто прочитає ці рядки, здогається з нами, що це речі вагомий й актуальні для нас і всієї нашої інтелігенції, яку передовий кадр становлять учителі рідних шкіл, разом з цим, що репрезентують нашу науку на чужих навчальних установах.

У цей тиждень, не можна поминути енергійного викладача д-ра Ігоря Гурина з його історичними елемен-

ти літературну субстанцію. Мали ми корисну нагоду почути д-ра Едварда Жарського, з його вказівками про викладання географії, до яких він задалегідь додає багатий надрукований матеріал. Про елементи стародавньої культури говорив мгр Ярослава Герулак, як заокруглення до тих всіх програмових лекцій, що в засаді творять одну наукову синтезу. Цікавою та повчальною була лекція Стефанія Гнатенко, мистецтвознавця зі Львова, про музеї України взагалі та про мистецькі фонди Львівського Музею зокрема. Треба підкреслити, що на цьому семінарі присутні три покоління інтелектуальних вихованих під трьома займанщинами в Україні: члени великого „ісходу“ на еміграцію, та тут уже роджені „американці“. Саме цінність цього семінару в тому, що він зцементує їх всіх під одним дахом і творить монолітний колектив для добра рідної школи. На довід від Союзівки ми мали корисне з присмислом.

М. Б.

Незабудьки св. п. О. Білинському

У понеділок, 30-го травня 1988 р., несподівано перестало битися серце Олександра Білинського. Це нещастя до глибини потрясло особисті друзини Стефу, дочку Лідію і Христини та найближчу родину в ЗСА і Канаді. Сумна вістка скоро рознеслася далеко поза українську спільноту в Ален-тавіні. В середу, 3-го червня, відповіли священики з мирянами Парастас у похоронному заведенні й там прощав О. Білинського від церковної ради М. Голич, від ОДВУ А. Гелетанки згадав честоти його: соборник, громадський діяч, плечак і оборонець української культури, вірний муж, тато й дідуся. Наступного дня в церкві Непорочної Зачаття Пречистої Діви Марії правила заупокійну Св. Літургію отці Д. Гурович і П. Литвин та враз із присутніми упрощували для покійного О. Білинського блаженного оглядання Бога. Отець парох підкреслював честоту святої віри в житті св. п. Олександра. Отець Петро — брат покійного — переповів як Божий ангел провадив упокоєного крізь бурхливі дороги життя... Кончина земної мандрівки була наскрізь християнська, він майже чим стати перед трон Творця.

С. Білинський народився 10-го березня 1905 року в Стрийщині, Західній Україні. Успішно закінчив Вищий Інститут ім. М. Лисенка і дяківську школу у Львові. Відтак працював при парафії в Старому Скалаті, Стрию, Товмачі. У Стрию організував церковний хор, дяківсько-диригентську школу, дякодиригентів округи Стрия. Кожного четверга „дяківка“ в Стрию була місцем зустрічі дякодиригентів. У Товмачі провадив церковний і світський хори, заклад вишкільний центр дякодиригентів, організував духову оркестру. У Товмачі одружився зі Стефанією Чаплинською, та воєнна хуртовина загнала їх до Берліну. Там працював він також у референтурі Українського Допомогового Комітету, допомагаючи нашим робітникам, яких німці запрягли до примусової роботи.

По війні під його фаховим провідом дунала українська пісня у церкві, школі та концертній залі у таборі переселенців у Бурдоді. 1949 року, прибувши до ЗСА, він віддавав з ентузіазмом всю свою енергію, знання та працю для добра наших громадян як дяка диригента. На різних місцях провадив при церквах курси українознавства, підготував аматорські вистави, виступав з концертами, вголошував доповіді тощо. У Ален-тавіні він став ініціатором утворення Відділу Українського Патріаршого Т-ва, згодом був його головою до останньої хвилини життя. У місцевому ОДВУ також займав пост голови та був активним членом. За

Св. п. О. Білинський

це й інше українська громада Ален-тавіні ним тішилася, цінила його, шанувала та довго згадуватиме його діяльність.

Покійний О. Білинський був добрим мистцем живо-го слова, обдарований мило звучним ліричним тенором, щедрий в жертвенності, чесний та аристократ у поведінці. Любов до рідного обряду, культури, музики передав у спадок своїм дітям та внукам.

Тіліні останки покійника прийняла земля на цвинтарі св. Андрія Первозванного в Бавнд Бруку. Похоронний чин закінчено „Видиш, брате мій“ за інтонацією А. Гелетанки. Під час триниз промовляв від церковної громади М. Голич, від УПТ-ва Д. Хорват, від Золотого Хреста О. Старейко, яка на заклік М. Голича збрала 590 дол. на потреби Т-ва св. Софії. А від ОДВУ А. Гелетанки зібрав на „Новий Шлях“ 110 дол. Від Товмачан говорила про покійного Гранат. Зять покійника О. Клеор подякував учасникам похоронного чину за молитви, співчуття і зложені пожертви. За життя він любив ходити на проходи із О. Білинським, він їх ніколи на забуде, він буде тепер відвідувати Могили батька та брати його на духовні проходи.

У дев'ятий день за покійника відправлялася Св. Літургія, а у 40 день відправлялася три Св. Літургії в Ален-тавіні, Вашингтоні та Римі. Владика Михайл відправив Св. Службу Божу в Соборі св. Софії. Заслужувати злати, що виліє Лієв (12 р.) і Лариса (9 р.) самі пожертвували на Св. Літургію, що правилися за любовного дідуся. Чи це не живе свідчення релігійного виховання?

Молімо і благаємо Господа, щоб душу св. п. Олександра Білинського оселив у небесних хоромах, просимо благої помочі у Бога, до збереження християнських ідеалів та зустрічі в небі. Живемо вірою у воскресення мертвих.

Присутній

Із мандрівок...

(Закінчення зі стор. 1)

повстанці та перетримали якийсь час, в Судані мусили будувати міст, щоб переїхати через ріку, а в Кенії частина із протестувальників зробила мандрівку в гори, на славну гору Кіліманджаро, при чому наш український мандрівник був одним із перших, що її здобув.

Повний пригод шлях закінчився щасливо в Кейп Тавні, на самому шпичку південної Африки і коли товариші І. Гевко повернулися до Європи, він із 50 дол. в кишені рішив шукати далі пригод. Перебуваючи у тому порті, він довідався, що саме в найближчому часі розпочнуться міжнародні переговори атрильників до Південної Америки, які переводять щотири роки. Вітрильники вже готувалися до змагань, наш шукач пригод ходив чотири дні від одної залози до другої, питаючи чи не потрібно ще одного помічника. Як звичайно і тим разом шаста було біля нього, і в день початку рейсів, один із членів змагань, вивисився апар із вітрильника і йому заборонили брати участь у змаганнях. Іван негайно зголосився на його місце і хоча він досі ніколи не провадив човна, його прийняли на рейс! ще до того після 28-денної плавби, його залага виграла перегони. Опинившись в Уругваї, він автобусом переїхав до Буенос Айрес і там зголосився до української громади, яка його пригрознула. Це був саме час короткого воєнного конфлікту з Англією за Фальклендські острови, але І. Гевко дістав працю учителя англійської мови в середній школі, сам вивчив за шість місяців плінно еспанську мову і, як завважуємо із його оповідання, запалав до Аргентини особливою симпатією.

Але бажання закінчити студії перемогло і І. Гевко повернувся до ЗСА та розпочав у Гарварді правничі студії.

Коли однак вже закінчує мандрівки, так як наш співрозмовник, то вже важко всидити на місці. І тому розповідає нам далі наш співрозмовник про найближчий нагоди він поїхав на Еквадор, а відтак до Мексики. Закінчивши право у 1985 році, знову вирушив в дорогу, тим разом вдрігу до Буенос Айрес, де перебував чергові два роки на праці. Але тим разом він вже справді „вріс“ у тамошні обставини так далеко, що з успіхом поруч із правом вивисся у журналістиці, дописуючи до дуже відомого і популярного тижневика „Сомос“ на різні політичні теми. На чолі І. Гевко показує нам відбитки статей, які ми однак можемо лише подивлятися, але ніяк не перечитати.

Не ставши високим професійним становищем у 30-му році життя його задовольняє, чи бажання мандрівати не переможе? — Питасмо нашого співрозмовника. Він сміється і при тому признає як ледве довго видержить на одному місці — але може, яких два роки...

Слухати розповіді нашого новітнього Одиссея можна довгими годинами, але і йому, і нам час відітас. Ще на кінець ставимо йому одне питання: Котра із численних подорожей по світі залишила у нього найбільше враження? Він без надумань відповів, що такі найбільш емоційним та зворушливим був для нього перший приїзд на Україну, де він двічі вже перебував.

„Коли я побачив напис в українській мові на латинській — „вихід“ — я почав плакати“, — каже без сорому ця молода людина, що, пізнавши шлий світ, таки завважив „повертатися серцем і почуваннями до України“.

Д-р Мирон Боднар — новий очний спеціаліст

Надзвичайно присто мені писати про д-ра Мирона Боднара, який недавно закінчив спеціалізацію з очної хірургії і від 1-го серпня почав ординатию разом з д-ром Джозефом Нореого в Медіна і Валдс-ворт, Огайо.

Д-р Мирон Боднар народився в 1956 році і з сином д-ра Володимира і Люби з дому Гурко. Середню освіту та школу українознавства закінчив матурою з визначним вислідом.

Під час сесійношкільних студій одержав кілька наукових відзначень, а в тім Ренселір відзначення як відмінний учень в математиці і точних науках, та друге місце в Сакс Фер Північно-східного Огайо.

Описав почав чотирирічні передмедичні студії у Кейнс Вестерн Резерв університеті в Клівленді, які закінчив з вислідом „Сумма кум ладе“. В часі студій став членом асоціації „Фі Бета Каппа“ та з огляду на свої високі оцінки був прийнятий передчасно на медичні студії в Кейс Вестерн університеті, які закінчив 30-го квітня 1982 року.

Після закінчення медичних студій, відбув один рік „феллошпу“ в фізіології очної ретини та чотири роки резидентури в офтальмології у лікарні св. Луки в Клівленді. В часі спеціалізації мав кілька наукових праць і презентацій та одержав два відзначення.

Д-р Мирон Боднар

Із студентських часів він є пластуном і філателістом та любить музику, спів, спорт і шахи.

Д-р Мирон Боднар одружений (з 1982 р.) з медсестрою Мартою, донькою д-ра Євгена і Галі Мартинюків. Ця дівчина українська пара має вже дві доні — Ларису і Наталку.

На закінчення висловлюємо велике признання їхнім батькам, що так гарно виховали і поженили своїх дітей, а молодому колезі складаємо ширі GRATULACIJA та бажаємо якнайкращих успіхів у його професійній і громадській праці!

Д-р Павло Пундій

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Головна Управа Українського Золотого Хреста
повідомляє, що
РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ УЗХ
У 1000-ЛІТТЯ ХРИСТІАНСТВА В УКРАЇНІ
відбудеться
в дні 3-5-го вересня 1988 р.
на Оселі ім. О. Ольжича в Лігйатоні, Па.
У програмі входить відзначення 20-ліття КОМІТЕТУ ОБОРОНИ І ДОПОМОГИ (КОД).
Запрошуємо до участі Відділи, Делегатури та все членство.
У справі приміщення звертатися до адміністрації Оселі:
UKRAINIAN HOMESTEAD
P.O. Box 375, Lehigh, Pa. 18235
Tel. 1-215-377-4621

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

XL РАДА ПЛАСТОВОГО ПЛЕМЕНИ „ПЕРШІ СТЕЖІ“
(2-ий Кур. УСП-ок і 17-ий Кур. УПС)
та
СВЯТКУВАННЯ 40-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ І ДІЯЛЬНОСТІ ПЛЕМЕНИ
— відбудеться —
в дні 29-го і 30-го жовтня 1988 р. на Союзівці

До участі запрошуємо Стежинок та членок Стеж-Прияту з Родинами, як теж усіх Пластових Подруг і Друзів. Зокрема сердечно вітаємо тих, що 40 років томуклапи основи організаційних форм Пласту на еміграції та відзначили свої курини 40-річчя.

В програмі: ділові наради, виставки, СВЯТКОВА ВЕЧЕРА та УРОЧИСТА ЮВІЛЕЙНА ПЛАСТОВА ВАТРА.

Перші Стежі і Племінна Старшина

Приміщення просимо замовляти в адміністрації Союзівки.

Всеканадське...

(Закінчення зі стор. 1)

таріне, Онт. Джеррі Вінер, міністер багатокультурності, промовлятиме до молоді. Організатори святкування очікують, що понад 10,000 людей будуть присутні під час Мобілізації і злету молоді.

Зверненням всеканадських святкувань тисячоліття в столиці Канади буде величавий концерт, темою якого є „Молитва подяки“. Концерт відбудеться в оперній залі Державного центру мистецтв і в ньому візьмуть участь найкращі мистецькі сили Канади під керівництвом Андрія Тарасюка. Екзекутивним продюцентом концерту є Надія Дякум-Тібо. Мімі Кузик і Едвард Іванко, відомі актори театру і телевізії, провадитимуть програму.

Співатиме хор „Бурлака“ з Торонто, під мистецьким керівництвом Олега Хмеля, хор Кошиця з Вінніпегу, під мистецьким керівництвом Володимира Климова, а на кінець програми Лаврентій Івашко з Оттави диригуватиме злученими хорами. Зі сольовими точками виступатиме віртуоз-скрипаль Степан Стрик, популярна співачка модерного жанру з Монреалю та відома співачка Іри на Вельгаш. Люба та Іри-

ней Жуки з Монреалю грають на піанно. Стрикий квартал Орфорд, який владився своїми виступами на цьому континенті і в Європі і який здобув багато нагород, братиме участь у концерті. Буде також балетний виступ, хореографом якого є Франк Августин.

Управа Державного центру мистецтв признала високий рівень програми концерту тисячоліття і обіцяла рекламувати його в своїх брошурах, які розсилають ся по всій країні.

Після концерту буде прийняття у Фойє Державного центру мистецтв.

В неділю, 9-го жовтня, в обох українських церквах будуть відправлені Архирейські Служби Божі.

У ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
30-го серпня 1978 року
Незабутнього
МУЖА І БАТЬКА
бл. п. д-ра
Мирослава Орловського
за спокій його душі просить молитися
дружина — ТАМАРА
з дітьми І ВНУКАМИ

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ
— НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!УКРАЇНСЬКІ БІБЛІЇ
З НАГОДИ ТИСЯЧОЛІТТЯ В УКРАЇНІ

Вперше в 70-літній історії Советського Союзу, уряд СРСР дозволив на імпорт 100.000 Біблій українською мовою.

Асоціація Біблій Української Родини закликає Вас скласти пожертву \$25.00 або більше, в межах можливості, щоб дати нагоду Об'єднаній Біблійній Асоціації Західної Німеччини видрукувати і доставити Українську Біблію в Україну. Ми повинні об'єднано відукнутися на цю Богом дану нагоду.

З подякою та Божим Благословенням —

UKRAINIAN FAMILY BIBLE ASSOCIATION
P.O. Box 3723, Palm Desert, CA 92261-3723
(619) 345-4913

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,

директор редакції: ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК

1-ий і 2-ий з циклів п'ятих томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.

G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфавітична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентно зведеної і доповненої видання Енциклопедії Українознавства, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядний показник життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи.

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці району Нью Джерсі обов'язково додати до ціни 6% стеітового податку.

Громадянин...

(Закінчення зі стор. 2)

ритон) із фортепіановим дуетом, а теж інші твори, здебільш аранжовані супроводи до мелодій різних авторів, наприклад, „Чуси, брате мій“, Л. Ленкого, на слова поета Богдана Лепкого. Більшість композицій створено до віршів Тараса Шевченка, Василя Симоненка, Марка Боссева, Валентина Мороза, Христі Алчевської, Миколи Шербака, Алли Косовської, Валентини Юрченко, Гната Лозенка-Діброва, Петра Янича.

Сольовіспіви Вожаківського виявляють патріотизм і оригінальний стиль композитора. Замітні вони теж традиційними гармоніями, мелодикою народних пісень, відсутністю зовнішніх ефектів, чужих особливостей прямолинійної й негорлової людини, якою був Симон-Вожаківський, та характеристичною ознакою мистця — узгідненням музичної образності творів зі змістом емоційної виразності. Хоровий досвід композитора знаменує зокрема техніку його дуету (супроводу), поліфонічного характеру, до відповідних во-

Національні...

(Закінчення зі стор. 2)

темпом будуть продовжувати поширювати інституції вільного ринку на цілу економіку. І коли українські партійні літератори і діячі культури з передпотоковим способом мислення відмовляються від ідеї імперії, то чому ж їм розпад означав би упадок комуністичної системи, тоді вони або не говорять того, що думають, або це російськими висловлюваннями, або їхні ідеї фантазії засліплюють їхній розум.

Проблеми соціальної несправедливості існували, існують, і будуть існувати. Та їх на Заході поступово розв'язують не за допомогою „диктатури пролетаріату“ та КГБ, а заглиблюючи й індивідуальну свободу й національну незалежність. У такий спосіб працювала б теж українська незалежна держава, в якій не треба було б жеряти в росіян їх ко-дифікації, щоб можна було вживати букву „г“, чи замовляти українські часописи на російській мові.

Останніми часами зважається теж між українськими партійними літераторами і діячами культури велику радість з огляду на поворот до лівізму в діяльності міжнародних відносин. Люди ті на ті теми говорять так, наче в СРСР — це єдина альтернатива. Домагання чи боротьбу за українську самостійну державу вони вважають ворожою комунізму, а то й українцям, націоналістичною загрозою. Не знати, чи цей спосіб мислення, чи ідеологічне засліплення, чи підкована зневага у власні сили, чи безхребетність, чи якась комбінація усіх трьох. Невже ж сьогодні інтелектуальна людина в Україні не може зважити, що є „інтернаціоналізм“? Асадовляють росіяни на основі своїх імперіалістичних інтересів а тоді намагаються його українцям усіми засобами, що їм стоїть до диспозиції?

Наслідок цього роду політики „інтернаціоналізму“ не важко не зважити. От, відомий письменник переконує читача, що Хмельницький ціле життя боровся за вічне „возз'єднання“ з Росією. Навіть тепер у часах гласності український режисер чи артист виступає проти своїх земляків, що старяться увести одиномовність в українському кінні театрі. Український адміністратор відкидає нову школу з російською мовою навчання, не зважаючи на протести батьків. Український журналіст у репортажі про Український Культурологічний Клуб в Києві робить таку завагу: „Як бачите, тут на всі лади повторюється „українська культура“, „українська література“. Просто українська і квіт: і кожного разу — в контексті з визначенням „соціалістична“, „радянська“.

Коли від часів Леніна тепер партія насаджувала „інтернаціоналізм“ з не ССР, а Європа, чи північний американський континент. Це суверенні держави, які з власної волі без найменшого примусу поволі реинують з частинкою своєї суверенності, щоб скористатися з вільного спілкування з сусідами та з великопростої економіки. Ніхто навіть не сумнівається, що кожний член європейської спільноти може в кожній хвилині її залишити. В дійсності, в деяких обставинах, не легко стати членом цієї спільноти.

І тому дійсно тяжко зрозуміти, чому та маса партійних літераторів та працівників культури, принаймні потайки не підтримують ідеї самостійної української держави. Чому вони не

ла „інтернаціоналізм“ в Україні за допомогою поліції, війська, економічних погроз та винагород і привілеїв, то хто це робив? Українці? Білоруси? Грузини? Татари? Позбавлені національної приналежності комуністи? Чи росіяни? Це робили ті самі „інтернаціоналісти“ — росіяни, які були російськими націоналістами-росіянами у їхніх відносинах з іншими комуністичними державами. Невже ж це можливо, щоб ті самі люди — на вір Джеке-ля і Гайда — були націоналістами супроти інших держав та інтернаціоналістами супроти українців? Я не думаю. Вони такі самі націоналісти назавні, як і внутрі, і коректне окреслення „інтернаціоналізм“ в Україні — це „русифікація“.

Прикінці липня на цю тему досить недвозначно висловився Горбачов. Під комуністичним „інтернаціоналізмом“, він зробив такі заваги: „Націоналістичні пристрасні вигідні всім антиперсудовим силам. /.../ „наш народ/ читай „російський народ“ ММ, який нагородив величезний інтернаціональний досвід, не дасть нікому посягнути на єдність нашого союзу (який може бути союз, коли є тільки один народ-советський народ — ММ) дружба і братерство людей усіх національностей нашої Батьківщини. Треба „по-силити відповідальність за розпалювання національної ворожнечості (усі колоніальні держави вживали і вживають того роду жаргон під яким криється бру-талне насильство однієї нації над другою-ММ), за проповідь расової або національної винятковості. (...) Сьогодні ми повинні знову підтвердити й те, що належить до Комуністичної партії несумісна з націоналізмом і шовінізмом. (...) І не може бути ніякого виправдання для кому-ніста, який став на позиції шовінізму чи націоналізму (хвіба, що він є росіянин в роді Горбачова чи його товаришів з Політбюро чи ЦК КПСР-ММ). По суті, це відхід від одного з найважливіших принципів (керуваної росіянами — ММ) партії. Про це повинні пам'ятати кожен (зокрема український — ММ) комуніст.“

Зразком для правдивого інтернаціоналізму є не ССР, а Європа, чи північний американський континент. Це суверенні держави, які з власної волі без найменшого примусу поволі реинують з частинкою своєї суверенності, щоб скористатися з вільного спілкування з сусідами та з великопростої економіки. Ніхто навіть не сумнівається, що кожний член європейської спільноти може в кожній хвилині її залишити. В дійсності, в деяких обставинах, не легко стати членом цієї спільноти.

І тому дійсно тяжко зрозуміти, чому та маса партійних літераторів та працівників культури, принаймні потайки не підтримують ідеї самостійної української держави. Чому вони не

перестануть святкувати перемоги Росії над Україною, чи закликат українську молодь до советського патріотизму, фальшувати українську історію, і представляти українському народові великі постаті минулого як подвижників вічної злуки з Росією? В українській державі вони не тільки не мусять осмілюватися тороченням різних ідеїзмів про лівістичну національну політику, а й зможуть вільно проповідувати комунізм стільки скільки хочуть. Ім напевно ніхто не заборонить видавати свої партійні часописи чи публічно домагатися усунення немилого їм уряду.

SERVICE

UKRAINIAN

TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

7 days a week

ВІДПІШЛИ

ВІД НАС

ОЛЬГА ГАЗУКА, член УНС Відділу 219-го ім. М. Грушевського в Блумфілді, Н. Дж., померла 13-го липня 1988 року на 69-му році життя. Нар. 4-го жовтня 1916 року в Нью-Йорку, Н. Дж. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку мужа Стефана. Похорон відбувся 16-го липня 1988 року на цвинтарі Грінвуд в Бріккі, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Т. Юров, секр.

ГРИГОРІЙ ГУСЕЛЬ, член УНС Відділу 291-го ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо, помер 4-го липня 1988 року на 64-му році життя. Нар. 10-го березня 1924 року в Джефферсон, Огайо. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Елсі, Террі мол., Террі і Террі. Похорон відбувся на цвинтарі Бруклін Гайтс в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Віра Напора, секр.

СЕМЕН МИХАЙЛИШИН, член УНС Відділу 320-го Б-ва Пресвітеріанської Церкви в Балтиморі, МД, помер 17-го червня 1988 року на 77-му році життя. Нар. 1910 року в селі Галани, Україна. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку дружину Софію, дочку Тетяну зам. Давидович з мужем Джоном та дітьми Ларисою і Маркіаном і сина Романа. Похорон відбувся 23-го червня 1988 року в Укр. Національній Мавзолею у Вашингтоні, Д.К. Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

САВЧУК ЯКІВ, член УНС Відділу 139-го Т-ва „Укр. Духова Оркестра“ в Чикаго, Іл., помер 15-го липня 1988 року на 70-му році життя. Нар. 1917 року в селі Черемхів повіт Коломийський, Україна. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Петра, сина Шерин, донуків Елізабет і Катерину. Похорон відбувся 19-го липня 1988 року на цвинтарі Св. Івана в Твін Лейку, Іл.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Пинель, секр.

ВАСИЛЬ КУРІНОВСЬКИЙ, член УНС Відділу 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо, помер 13-го квітня 1988 року на 94-му році життя. Нар. 1-го січня 1894 року в Галичині. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку сина Андрія і дочку Анну Пелліно й Марію Яніс. Похорон відбувся 16-го квітня 1988 року на цвинтарі Кальварія в Янгстауні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Аннабелла Боровицька, секр.

СТЕПАН І. МОТОСКО, член УНС Відділу 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янгстауні, Огайо, помер 16-го червня 1988 року на 63-му році життя. Нар. 21-го серпня 1924 року в Янгстауні, Огайо. Членом УНС став 1954 року. Залишив у смутку дружину Гелен, дочку Лінду Енні і Джеймса, та сина Стефана Дж. мол. і Карла С. Похорон відбувся 20-го червня 1988 року на цвинтарі Кальварія в Янгстауні, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Аннабелла Боровицька, секр.

264 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
Всі шкільні книжки ПРОСИМО ЗАЙВІЛТИ в АРЖ. На складі книжки ВСІХ видань. Одержати на спільний день після телефонного замовлення.

HELP WANTED

РОДИНА З ОДНОЮ
ДИТИНОЮ ШУКАЄ
ГОСПОДИНЮ.
Постійна праця.
Тел.: 1 (201) 887-8198

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ
на пів дня, або цілий день для
опіки над двома дітьми шкільного
віку і до легкого домашнього
праці. Околиця Ірвінгтон —
Мейлвуд. Телефонувати:
201-761-7075 або 914-856-8052

P I Z N E

UKRAINIAN SINGLES
NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all
ages throughout the United
States and Canada.
For information, send a self-
addressed stamped envelope
to Single Ukrainians
P.O. Box 24733
Phila., Pa. 19111

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ до СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ
\$2.10

(Включено доставка і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціни відповідають мінімальній кур-
сової позначки валют і підлягають
будь-яким оподаткуванням і змінам
що можуть статися до вручення.

ОБІЖНИЙ ПЕРЕКАЗ
ВСІ ПЛАТІЖІ ПОВІСНО
ГАНТАВАНІ
ВАМ ПОСИЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА
ЛІЦЕНЗІВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ
ЗАПОРЮКОМ

GRAMERCY
SHIPPING, INC.
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
(201) 194-1717

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Замовляйте похорони
в БРОУК БРОУКЛІН
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ПІСЬМОВО — директор
Родина ДМИТРИЙ

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуговування ЦИРПА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також замовляйте похоро-
ни на цвинтарі в Бавенді
Бруклін, переміщенням Тіла
наш Останній з різних країн
в світі

UNION FUNERAL HOME
1600 Suyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

SENKO
FUNERAL HOME
213 Bedford Avenue, Brooklyn, N.Y.
(718) 388-4416

HEMPSTEAD
FUNERAL HOME
29 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.
(516) 481-7460
24 HOURS A DAY

ПАМ'ЯТНИКИ
і різні гранітні ставимо на
цвинтарях св. Андрія в Бавенді
Брукс св. Духа в Гемптонбур-
гу та інших
ВІДОМА СОЛІДНА
ФІРМА

Cypress Hills
Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР
БІЛЯНСЬКИЙ.
К. М. КАРДОВСЬКИЙ
О ПОБАЧЕВСЬКИЙ
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332
Відкрийте кожного дня, в субо-
ту включно, від 9 до 5 по пол. в
неділю від 10 до 4 по пол.
На багатьох для вигоди клієн-
ти радо зійдемо до Вашого
дому з проєктами і порадами.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

ваштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 2-5-го вересня 1988 року
(Labor Day Weekend)

на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ
АМЕРИКИ І КАНАДИ на РІК 1988

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому про-
пам'ятна чаша інж. Б. Рака), Українського
Тихневича і п-ні Марії Душник
та грошові нагороди
в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬО-
РІВ (35-44), СЕНЬОРИВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ
(18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по \$15.00 приймає
MR. ROMAN RAKOCZY, Sr.

158 Manor Avenue, Cohoes, N.Y. 12047

до 24-го серпня 1988 р. Зголошення одержані після 24-го
серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНИРОВА КОМІСІЯ:

Р. Ракочий, ст., З. Силик, Ю. Савчак, д-р З. Матківський,
О. Попович.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 2-го вересня — год. 1:00 по пол. на Союзівці:
елімінаційна рунда чоловіків. Змагання, які мусять зма-
гатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від
проводу турніру до суботи, 27-го серпня.

Субота, 3-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці:
1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйори (35 р. і 45 р.) та
жінок. Год. 8:30 ранку в Нью Полці: 1-ша рунда чоловіків.
Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год.
10:30 в Нью Полці: турнір переможців. Год. 3:30 по пол.
на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник зма-
гань Р. Ракочий, ст.

Змагання групи чоловіків, вильовані до елімінаційної
рунди на п'ятницю, які не зможуть прийти в цей день, як
рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатися в
групі переможців.

З уваги на короткий час турніру та велике число учас-
ників, змагання можуть голоситися тільки до одної конкурен-
ції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо виїти та вислати разом з оплатою \$15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

- Ім'я і прізвище
- Адреса (по-англійськи)
- Телефон
- Дата народження
- Конкуренція та група в якій
змагун хоче брати участь
- Клубова приналежність

Чеки виставляти на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

на басейні СОЮЗІВКИ

Субота, 3-го вересня 1988 року
о год. 11-й вранці

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у та за ТРОФЕЇ
І НАГОРОДИ УНСоюзу

у спільдуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 — років	11-12 — років
25 м. — довільним	25 м. довільним
50 м. — довільним	50 м. довільним
25 м. — горілиць	100 м. — довільним
25 м. — грудним	50 м. — горілиць
25 м. — метеликом	50 м. — грудним
4 x 25 м. — довільним	25 м. — метеликом

13-14 років
50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — зміним
4 x 50 м. — довільним

15 років і вище
50 м. — довільним
100 м. довільним
50 м. — горілиць
100 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — зміним
4 x 50 м. — зміним

Змагуни (-ки) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних
конкуренціях і один раз в гімні

Зголошення до змагань приймається в суботу, 3-го ве-
ресня, від години 9:30 ранку над басейном. Вписове \$2.00 від
особи

Провід змагань: Роман Слиз, Олександр Напора, Едген Зибліке-
вич, Марія Герич, Христина Кушнір, Ірина Слиз, Марія Бо-
кало, Стефанія Зиблікевич, Юрій Тарасюк, Франк і Анна
Горнік.

Спогади...

(Закінчення зі стор. 2)

жені листи відносяться до 1928-1934 років. То був такий
клятий, страшний час, каже Самброс, коли з обережності
не треба було вірити нікому, в що в той час не вірив Анто-
ненко-Давидович. Щоб оминати арешти, Давидович в лю-
тому місяці 1933 року кидає Україну й їде з Харкова в Се-
редню Азію, в Алма Ату. В одному з листів Давидовича ви-
світлює ряд заарештованих осіб, між ними: Курбас, Виш-
ня, Пилипенко, Приходько, Бобинський, Гіряк і безліч
інших імена іх Ти ж, Господи, всі... В листі від 15-го ли-
пня 1934 року Давидович закінчує свій лист рядками Сосо-
ри (що то речі, збожеволів і сидів на Сабурії).

О, як кричав